

Geschichte der geistlichen Stiftungen, der adlichen Familien, so wie der Städte und Burgen der Mark Brandenburg

[Urkunden-Sammlung für die Orts- und spezielle Landesgeschichte]

Riedel, Adolph Friedrich

Berlin, 1846

CCL. König Heinrich II. übergibt die Stadt Arneburg nebst der Benedictiner Abtei und deren Zubehörungen dem Erzbisthume zu Magdeburg, im Jahre 1006.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54572](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54572)

piscopi Recognovi. Data idus Jvn. Anno dominicae incarnationis DCCCCXCVII, Indictione X, anno autem tertii ottonis regnantis XIII, Imperii vero II°. Actum Arnoburg feliciter amen. ,

Gercken's Cod, III., 42.

CCL. König Heinrich II. übergiebt die Stadt Arneburg nebst der Benedictiner Abtei und deren Zubehörungen dem Erzbisthume zu Magdeburg, im Jahre 1006.

In nomine sanctae et indiuiduae trinitatis Henricus, diuina fauente clementia rex. Ex quo regiminis huius curam deo annuente suscepimus Et pia saluatoris nostri admonitione edocti in ecclesia magdeburgensi, quae parentum nostrorum labore et deuotione iam floret adulta nosmet deo sanctoque martyri mauricio, cuius suffragio et meritis ab infantia sustentamur, in seruum obtulimus et nos ejus stipendiarium fecimus frequentis seruitutis et utilitatis obsequium ex eodem loco eiusque dignissimo prouisore Taginone habuimus. Huius ergo tam magni beneficii non immemores neque ingrati praecordiali merore tam diu suspendisse dolemus, quod locum illum, quem toto corde diligimus, aliquo proprietatum nostrarum carismate non amplificauimus. Qua propter omnibus fidelibus nostris praesentibus scilicet et futuris notum esse uolumus, quod nos ob interuentum dilectae coniugis et consuetalis (sic) nostrae chunigunde et propter strenuissime seruitutis officium, quod fidelis noster Tagone (sic), Magadaburgensis ecclesiae archipraeful, non tantum nunc uerum etiam antequam ad istum ordinem promoteretur, exhibuit, propter hoc et ne inutilis serui flagitium subeamus, beneficia domini sui sine reparatione muneris aut seruitutis consumentis, ciuitatem aernaburch totam in pago beleseim (al. belesem) in comitatu autem Werinzone sitam, cum omnibus praediis (al. praefidiis) siue pertinentiis, quae abbatiam ibi prius constructam respiciebant, hoc est areis, uillis, pascuis, campis, siluis, uenationibus, forestalibus, terris cultis et incultis, aquis aquarumue decursionibus, piscationibus, molendinis, uis et inuis, exitibus et redditibus questis et inquirendis, ad seruitium dei sanctique mauricii ecclesiae Magadaburgensi pro animae nostrae redemptione tradimus atque donamus. Insuper autem tradimus eidem ecclesiae metropoli centum et LX mansos, quorum centum de Ziazone clerico nostro, filio brunonis comitis cum medietate ciuitatis aernaburgensis, LX autem cum medietate alia ciuitatis ab unecone comite acquisimus: istam autem traditionem in eodem pago et in comitatu Werinzone sitam cum priore eo pacto facimus et confirmamus, quatinus fidelis noster archiepiscopus Tegenus (al. tageni), qui haec apud nos et maiora promeruit, omnesque sui successores, sine alicuius contradictione, liberam habeant potestatem, in suprascripta ciuitate aernaburch, canonicorum congregatione collecta, praepositum, qui sibi placuerit, prouisorem eidem ecclesiae constituere et collocare. Nullam ibi dux aliquis aut comes aliquis aut aliqua persona iudiciaria potestatem exerceat, excepto aduocato, quem archiepiscopus Tegenus (al. tageni) sui que successores elegerunt. Bannum etiam nostrum super eundem locum omnemque utilitatem, quae ad nos inde iure pertinere uidetur deo sanctoque Mauricio suaeque sedis archiepiscopo Taginoni (al. Tegenoni) eiusque successoribus concedimus atque donamus. Si quis autem praesumptorum hanc traditionem nostra iussione conscriptam nostraque imagine sigillatam ac secundum consuetudinem manu nostra roboratam infringere uel inquietare aut etiam penitus a sancto Mauricio auferre temptauerit in die iudicii perpetuo anathemate constrictus cum iuda proditore aeternis supplicii deputetur. Signum domini Henrici secundi gloriosissimi regis, Bruno cancellarius uice Willigisi

archiepiscopi recognoui. Data VII idus aprilis anno dominicæ incarnationis M. VI. indict. III. anno uero domini henrici regis secundi regnantis II.

Aus dem Liber priuileg. S. Mauricii in Magd. fol. 5 und fol. 51.

Nachschrift des Copisten zu der vorstehenden Urkunde zugleich mit Beziehung auf Nr. I.

Haec exemplaria priuilegii supra scripta, quod in uestra camera inueni et regalibus testamenti uisa sunt mihi certissima, ceterum ac rodensleuo tam cito inuenire non potui, quod tamen ut puto non deerit. Super sunt autem multi de nobilibus et melioribus liberis et de plebe innumeri, quorum testimonio fertur, quod imperator Henricus adhuc rex cum de eodem praedio contra nostrae ecclesiae pastorem tunc Tegenonem contenderet et suo illud iuri addiceret, tandem ueritate pariter et beniuolentia uictus cederet et aduocatum ecclesiae nostrae rodensleue mitteret, ante quem familia tota fidem ecclesiae nostrae eiusque prouisoribus iurauit, quod adhuc omnes fatentur de familia, qui illis temporibus et rebus interesse potuerunt. Postea uero non diu cum inter praedictum imperatorem et Ziazonem conueniret, praestitit imperator pro centum mansis et medietate ciuitatis aerneburch Ziazoni illud praedium in rodensleuo eo pacto, si Ziazonem uel episcopus fieret uel sine episcopatu ab hac uita decederet, praedictum praedium ad legitimam ecclesiae possessionem rediret et ut tunc in praesenti Ziazonem mansos et medietatem praedictae ciuitatis, quae sui iuris erant, ecclesiae penitus dimitteret et a suo iure funditus extirparet. Praestita sunt ei insuper beneficia ex parte quae erat abbatiae in aerneburch quicquid in weddingi et in thorpmerco et in ceteris locis in priuilegio scriptis, si quibus hactenus usus est, habuisse uisus est. De ueltheim autem quodam loco, quem dodilo quidam, qui nuper occisus est, habuit uel et ecclesia testamentum primi ottonis habetis, per quod eundem locum ecclesiae uestrae delegauit, sed qua ratione illum dodilo possideret, nescitur aliter, nisi quod notum est pene apud omnes, locum eundem primitus matri dodilonis et fratri sui, postea ipsis usque ad terminum uitae eorum pro beneficio esse concessum ea causa, quatinus traditionem, quam marco episcopus auunculus eorum in ualersleuo ad nostram ecclesiam fecit, comprobarent.

CCLI. König Konrad bestätigt der hohen Stiftskirche zu Magdeburg Arneburg und Frohse, am 2. März 1025.

C. In Nomine Sanctae Et Individuae Trinitatis Chvonradvs, Divina Favente Clementia Rex. — presentium — ac futurorum nouerit uniuersitas, quia uenerabilis Hunfridus magadaburgensis ecclesiae archiepiscopus ad nos uenit, secum deferens precepta senioris nostri ac piaer recordationis Henrici uidelicet imperatoris — ipse scilicet Henricus imperator duas curtes uel ciuitates juris regni sui, unam quae uocatur Frosa cum toto burguardo, cum appenditiis rebusque omnibus ad prenominate curtes uel ad predicta predia pertinentibus — s. mauricio in magadaburg per sui precepti paginam regia uel imperiali sua auctoritate tradidit atque corroborauit, Pro... jam praedictus archiepiscopus Hunfridus nostram petiuit celsitudinem, ut nos denuo..... nominatis prediis magadaburgensi ecclesiae tradita regio nostrae munificentiae..... to confirmarem. Cujus rei petitionem benigne suscipientes, ac uotum et interuentum dilectae conjugis nostrae Giselae reginae subsequentes, pro remedio animae nostrae parentumque nostrorum, illas duas curtes ac presignata predia